

II Księga Kronik

Rozdział 4

1. Uczynił też ołtarz miedziany dwadzieścia łokiet wzdłuż i dwadzieścia łokiet wszerz, i dziesięć łokiet wżwyż. 2. Morze też lane na dziesięć łokiet od brzegu aż do brzegu, okrągłe wkoło; pięć łokiet miało wżwyż, a sznur na trzydzieści łokiet obtaczał okrąg jego. 3. Podobieństwo też wołów było pod nim, a na dziesięć łokiet, zewnątrz, niejake rzezania, jakoby dwiema rzędy śródek morza obtaczały. Woły też były lite. 4. A samo morze na dwanaście wołów postawione było, z których trzech patrzali ku północy, a drudzy trzech ku zachodowi, a trzech inni ku południu, a trzech ostatni ku wschodowi, mając na sobie morze: a pośladki wołów były wewnątrz pod morzem. 5. A mięszość jego była na dłoń, a brzeg jego był jako brzeg kubka abo rozwitej liliej, a brało w się trzy tysiące wiader. 6. Sprawił też dziesięć wannien i postawił pięć po prawej a pięć po lewej stronie, iżby w nich omywali wszystko, co na całopalenie ofiarować mieli: a w morzu kapłani się omywali. 7. Sprawił też i dziesięć lichtarzów złotych na kształt, jako je było rozkazano uczynić, i postawił je w kościele, pięć po prawej, a pięć po lewej stronie. 8. Nadto i stołów dziesięć i postawił je w kościele, pięć po prawej a pięć po lewej stronie; sto też czasz złotych. 9. Zbudował też sień kapłańską i pałac wielki, i drzwi u pałacu, które oprawił miedzią. 10. A morze postawił po prawej stronie ku wschodu słońca na południe. 11. Poczył też Hiram kotły i widełki, i czasie. I dokończył wszystkiej roboty domu Bożego, 12. to jest dwa słupy i kapitella, i wierzchy, i jakoby niejake siatki, które by okrywały wierzchy nad kapitellami. 13. Malogranatów też czterzy sta i siatki dwie, tak iż dwa rzędy malogranatów z każdą się siatką złączały, które okrywały kapitella i wierzchy słupów. 14. Posprawował też podstawki i wanny, które włożył na podstawkach, 15. morze jedno, wołów też dwanaście 16. pod morzem, i kotły, i widełki, i czasie. Wszystkie naczynia porobił Salomonowi Hiram ociec jego w domu PANSKIM z miedzi co naczystszej. 17. W krainie Jordanu odlewał je król w ziemi iłowatej między Sochot i Saredata. 18. A było mnóstwo naczynia niezliczone, tak iż wagi miedzi nie wiedzano. 19. I sprawił Salomon wszystko naczynie domu Bożego i ołtarz złoty, i stoły, a na nich pokładne chleby; 20. lichtarze też z lampami ich, aby świeciły przed wyrocznicą według obyczaju, z szczerego złota. 21. I kwiaty niejake, i lampy, i nożyczki złote: wszystko ze złota szczerego jest sprawiono. 22. Puszki też do kadzidla i kadzidlnice, i czasie, moździerzyki z szczerego złota. I drzwi wyrzył kościoła wewnętrznego, to jest do świętego świętych, i drzwi kościelne zewnątrz złote. I tym sposobem dokończyła się wszystka robota, którą sprawił Salomon w domu PANSKIM.